

Bérmét/ten levelek el nem fogadtak.

Előzetési árak:
Helyben házon kívül, vagy
vidékre postán kiküldve:
Egyre ére 7 k. 50"
Földre 3 k. 50"
Nagyedre 5 k. 50"
Földre 3 k. 50"
Földre 3 k. 50"

Egyre csak 10 k. 50"
A kiadványban a Gross Gusztáv
fotókollaboratúrján

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A Brassói Magyar Kaszinónak, az E. M. K. E. brassómezei választmányának és a
Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Hirdetnek felvételek a kiad-
hivatalban

Hirdetnek díja:

4 hasabon háromkor vagy
annak helyre 6 k. Nagyobb és
többet hirdetői díjával kell
menni. Minden egyes hirdet-
mény után meg kell fizetni 3 k.
helyi költség fizetéséért.

Külföldi közlemény sora 10 k.
Hirdetnek és Külföldi díjat
előre fizetendő.

Megjelenik hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.

Szerkesztési iroda

Feloldó szerkesztő:

Lapalapadón:

Brassó, Kapu-utca 24. szám alatt.
bors a lap számára részelt közlemények kéréséért.

D. ZAKARIÁS JÁNOS.
Készítők vissza nem adtak.

A Közművelődési irodai és nyomdai részvétel. Kolozsvár.
Kiadó: Bernstein Márk — Brassó, Közművelődési ügyosztó.

Résen legyünk!

Nemzeti agitátorunk az ország minden részében fokozott erővel végzik az akna-munkát a magyar állam gyengülésére, feloldarolásra.

Szer-Szereben a románok dacoránál törekvésükkel, ezeken a pászálók, délen a panszerbék és horvátok rotanak elenünk, saját hazájuk ellen, nemzetiégi nyelvi értelemű árnyék alatt nagy politikát, melynek nyitán beavallt vagy ügyetlenül leplezett célja hazánk feloldarolása.

A daco-románok már meg sem elő-gesnek Erdélyrészről: az álmálkban let-tendő Daco-Romániának a Tisza folyó ké-pzei határát; a tótok felső Magyarorszá-got, a szerbek-horvátok Dél-Magyarorszá-got igénylik maguknak.

Ez agitátort tételeit nézzünk nem szabad. — Az államhatáron értelmes, nemzeti szellemű állhatott, de azért sa-badevöl és igazságos politikával siesen segíteni a bajon.

Siesen egyetemes házassági jog terem-tésével, az államhatárokhoz behozatá-lával Magyarország egy szabadevöl alapon felépített jogállamot létesíteni.

Ehersen ügyetlen és szigorúan torol-jon meg minden államellenes, a magyar állami integritás ellen irányuló támadást.

A magyar társadalom pedig illyen talpra; legion temes helyre és lekese-déssel nagy nemzeti- és államalkotó mun-kájának betetőzéséhez az új eretvő kü-zében. Örzve, védve meg első sorban és mindenek felett és mindenki szemben

állama nyelvet, a magyart, és legyen raj-ta minden erejűvel, hogy azt terjeszse is. Ez azonban, nem utasít tételések-kei, — mint a földet és nagyvárát, — hanem önzettség, következettség és munkás igyekezzel érhető el.

És tegyen, munkáján eredményel, fáradságtalanul; mert úgy látszik, e hasz-fasfanyeltesében — legalább az er-dejű részekben — magra van utalva.

Alig mult két éve annak, hogy az erdélyi és szászok, illetve a szász nép-párt kimondta, hogy mist politikai párt megszűnik, országgyűlési képviselői a sa-badevöl pártba beléptek. Tetők ezt a kormány részéről tapasztalt nagymérvő jó-akarat jeleiben.

Brassóban is ennek folyóját egy új, szászokból és magyarokból álló szabadevöl párt alakult a együttesen választott a mult évi két választások alkalmával 4 szabadevöl képviselőt. Ezek egyik a vá-lasztás előtt mintegy programmszerűen kijelentette, hogy a nemzetiégi kérdést többé nem bolygatják.

Ez év első hónapjaiban azonban volt már alkalmunk kimutatni azt, hogy az nem így történt, és hogy ugyanaz a kép-viselőnk ismételtan foglalkozott a nem-zetiségi kérdéssel és pedig édes nemzeti-gi szempontból.

Ezenal nem kívánunk bővebben fog-lalkozni azokkal a két hírlapi cikkkel, mely nevezett szabadevöl párti képviselő ur tolá-ból a helyi német lap hasábján utjabban megjelent. Az ő fellogatás a nemzeti-gi kérdésről ismerjük korábbi cikkeiből és be is mutatuk, kellő világosságra is helyetük lapunkban annak idején.

Egy más kijelentésnek kívánunk most röviden foglalkozni, mely a helyi német lap 179-ik számának vezércikkében (a szerző sines megegyező) foglaltatik.

Felmenti a cikket a nagy-szebeni gyű-lésnek azt a határozatot, mely szerint „az összes nem magyar nemzetiégihez felső-látást intéz egységes nemzetiégi politika folytatása céljából”; a szót hozzáteszi: „A mi politikánk most előlr a románok-kól, ha azonban bármely magyar kormány engedve a sajátján és az által félrevezet-tett ügyvezető közelményének, a mi (f. i. a szász) népkül ellen is újabb támadás-tal vezesse, akkor a törekvészekkel áleg-erősebben szembeszállunk, és akkor maga a küzdelem természeté a feygyver-bárátok egész sorával hozza össze bennün-keket. De ebben az esetben is csak olyan-akat ismerünk el feygyverbarátunknak, a kik ezt a mi államunk szem elől nem tévesztik, azaz a kik hazánkat, Magyar-országot mint ilyen elismerik; és senkit olyat nem, a kik annak szétoldarolásra törekvesznek.”

Hisszunk lapírsúnak e teljesen korrek-t nyilatkozatának észintésében és így azért kötelességünk nek lapírsúnak követke-zetességebe.

Nem tételünkünk hely ugnyais az idé-zett cikket írójátok akkora politikai tájé-kozatlanságon, hogy tisztán nem tudná a daco-románok és a többi leendő feygyver-barátok tulajdonképeni célját, tisztában ne lenne azért, hogy ezek mire törekse-nek lényeglen.

Hisz kérdése meg a legszolidabb ro-mán agitátor, — leendő feygyverbarátját

— hogy a magyar állam érdeke legeg-ősebb előtt, elismer-e hazánkat, Magyar-országot má köztől állásában, e végze-lük nem Magyarországon feloldarolása és abból Dákó-Románia kissejtése-e?

Ezzel ma minden román, de minden magyarországi politikus is tisztában van, s hogy hasonló törekvészeket táplálnak a pászálók és a szerbek, horvátok is, az kétségtelen.

És habár azt tudja cikkkiró, mert lehetetlen nem tudnia, ha politikailag fog-lalkozik, — mégis nemhogy egy szával helyteleníti a román túlság hazafiatlan, államellenes törekvésit, hanem még bízony rokonsszennel kísérti azokat; és teszi azt annak dacára, hogy ómagba be-ismeri, hogy a szász népek semmi oka nem van passzusa, s hogy a kormány megnyirja előzékeny bánáskor el velük s az hisszük állapota a nemzetiégiékel szemben.

Ilyen ölmények után bizony — bi-zony kötelességünk nek abban, hogy ak-kor, ha majd saját fellogása szerint oka lesz küzdelem lapírsúnak a kormány el-len: így nagyon meg fogja világítani feygyver-barátait, mint ma — hisszük észinté-séggel — kiáltása helyett.

Vajha kételességnek ne lenne alapos. Vajha szász polgármesterek következtése-e így hazafian gondolkodásnak, tennének és írának, mint cikkkiró végsőbarátai!

Akkor nem a magyarral ellenséges nemzetiégi szemben kellene a feygyver-barátot keresnünk, hanem megtalálnák azt a magyarság sorában is, abban a magyarságban, mely a jogtalan és igazságtalan kormánytetelek ellen, ha azok egyik-másik

gyanant "7 kérés a „igen” felel "8 atya. „Nos jól van” — de erre olyan különösen mosolygott.

Ó azonban nem csak hallgatósáji; so-kal beszéltük volt, mint hogy azt megtaggye és minden nem azért alkult halál a legutóbban le a korból, hol kezdő dobogó szivára szorult. Mit-ez-e mosoly volt az? mily teletolt? Oh mily szép mégis bár Volgyi Gyula. Sinto kelle-metlenül hatott minden kedélyére. Ez egy-szer ismét megmondottanál oleskedett.

Az egy hanggal sem emlitte a báró látogatását, és nem csak kételességgel meg-mint mon semmit! Ezt azt mutatd a a báró is-togatója, és, és imo most e-lelvi. Ugyan mit tartalmazzák? Így keményen tetszik!

György elhatározással szakták fel a bor-tekót és egy aranyból hullott ki belőle — egy aranytál, és egy körülbelül három éves, bájos, szőke tőrös gyermekkel és két kedves kis aragócskával mosolygott feléje. „Ervassák” — ez volt a kispál kis írá, mi semmi.

— „Ervassák” — Ez aranytál egy mosolygott nem tudott szabadelvű, egy egész világ boldogságát véle o tekinthetnek oleszopontuira hálál, aztán szerződésről szavak o lejt szivéhez.

„Mert?” — Ez talán a felotok kedvesem — „Ervassák” —

BRASSÓ.

A régi torony.

Óh, hol a domok völgybe szakadnak,
Áll a magányos, régi torony;
Csillag az este, fájna ha volna,
Gyöngye aranyait rája ha von.

Mért az a eszed ott len a toronyban,
Mire hanyaltál a lombo?
Búske leventék kékül-ez oman,
Hogy mi van itt lelem talai való?

Haj, ti lovag-ör hős dalai!
Haj, hogy alusztok sir köbélén;
Érve kózzantok, fájna ma látni,
Hogy o világ be árva, szegény.

Léha báró járs a szék a ma,
Bájos divatnak arja sorsod;
Járnak a porok, usznak a körök,
Konnyó haszonra vágyik a sár.

Vasznak az őt tőrű-sorányok,
Hala, nemest tők rika mődré,
Ninosz maradási itt a szörénynek
S tiszta szivének sines becsé mitr.

Szolgá apukánk keres ivadéka
Szolgá, gyázára most az őrít
És a unam, nagy tag maradáka
Tör a szörényt, utca sarát.

Mert a s jelen két más szakadás van,
Héti díszes — dajka mese.
Bősi diadok o pusta világban,
Szőjakot, dini érdeme-e?

„Mert?”

(Németből fordította: A. Ilonka)

Pongyolójának eszike uszaltát kezben tartva, sietett az orozn-bokok közé — Pár pillanattal eozott kezzeitök nek egy — „Beden!” postabélyegzővel ellátott — levelet és a belgépű látszó kőbőre éretek fűtőtek végé tagján; gondolati anyjára kuszálók voltak, hogy nem volt maradása a szék szobában, sietett ki a — korbé. Az orozn-bokok alá üre, kihívogó tekintet az őbőben felé ledvire.

Nébany nappal eozott is itt őt a helyen, midőn a kert tölve oldalról, a mely el rejtő-bőse vezetett, azt talált felője. — Ó elege sietett.

„Engem keresel, atyáskám?”
„Igen, gyermekem!”

„Általad mindent sivezem engodem ma-gam megkeltál, kedves, jó atyám! Mit hoz-zol nekem?”

„Báró Volgyi Gyula volt itt Bedenből!”
„Itt volt — és?”

„Ez holnap választást jön!”
„Választást — mire, atyám?”

„Készédtél már?”

Erre néhony ípotett tett, göndör hajja fejtől vissza fordítván, vállán keresztül mo-solygott atyjára.

„Mert?” — votó oda hanyagult, aztán negédesen felémelt uszaltát, s az övényen lassan végig hadvta, a has felé tartott. — Atyja még utánna kiállott: „Ezt mondom neki feleletül?”

„Semmit mit, atyám!”
Suhajta ére, gondolkodott a törté-tel.

Báró Volgyi Gyula! Egész esines em-bor, de övény — ó pedig nem akar egy ös-vegyhez menni.

Aztán — aztán alaki is ismeri.

És ez o gupál szókai? Ó nem jött hozni, nem eszegett szörlemert — talán azt gondolta, hogy ismerek is szörlem. Ó az atyjához megy, a korbé haza korbé; minden egyéb, mellesközök látszó elöl.

Hoz bár ur! A tizenkétkezdik szá-zadban más szókaiok vannak.

És miért akart őt fellogálni? Hiez ő nem valami gazdag, nem épen szép és nem is — fiatal már; miért tehat? Készétt forró szörények érinés, s nem akart más o tárgy-ra gondolkodni.

Macosz, midőn a tarazon tizenkétkezdik-ben állt, képet atyja a báró kiseretében a szobába. — Az ajtó karjaitól késő rejtőzve egér-esedességgé lett.

„Mert?” — Ez azt vegyem én válassz

znonti Egyetemi K

Posta cheques- számát 505 sz.	„ALBINA“ takaré- és hitelintézet	Giro-száma az o.m. banknál
--	---	----------------------------------

BRASSÓI FŐKTELEPE

takarékbetétet 4 1/2%-kal kamatoz, és önmaga fizeti a kamatadól, váltott 6 1/2%-tól kezdve leszámítol, jelzálogra föl értékig 5%-os kölcsönöket ad, értékpapírokra és pénzerőkekre az ártályomnak 85%-ig, nemese erőkre és árukra 7 1/2-8%-ig kölcsönöket ad 5 1/2%-tól kezdve, vezés és elad Budapestn, Bőcsen és Bukaresten jegyzett értékpapírokat, valutákat és deviseket a napi árfolyamban, legutjansóssan eszüköl fizetéseket és incassókat, ellát és eszüköl általványokat az összes bel- és külföldi kereskedelmi pénzökön, beválti szelvényeket levonás nélkül és leszámítol olyanokat lejárat előtt és vezé román értékpapírokkal járó szelvényeket a legmagasb árakon, elvállal mindenféle bankserü transactióknak bizományosi elintéztét, berhadban a m. kir. államvasutak brassói pályaudvarán követlen közzeben azért két vágány által összekötött Vasut-utca 45. sz. a lévó raktár-hehelyt, raktárát és téreit, végül biztosítja az EQUITABLE new-yorki hitelbiztosító társulat képviseletében, az ezen társulatnak rendben tartandó föltételei mellett mindenféle kombinációkban az ember életét.

☞ Iróadi helyiség: Brassó, Főter, Kádársor 22. 1-ső emelet. ☞

Hivatalos órák: 7 1/2-1 1/2 óráig; penztári órák 8-1 1/2 ig.

242 (28-100)